

”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er.” Joh. 15:16.

Jesus sade detta till sina lärjungar och tillade: ”och bestämt om er att ni ska gå ut och bära frukt, sådan frukt som består.”

Vårt köttsliga sinne vill så gärna säga: ”Jag valde Gud, jag beslöt att bli Guds barn”. Men vårt köttsliga sinne kan aldrig välja Gud eller bli hans barn, utan det förblir hans motståndare. Det nya och andliga sinne, som Gud föder fram i oss genom sitt ord, säger: ”Du, Gud, stannade mig på min onda väg, du döpte mig till din egen, du gav mig syndernas förlåtelse och tron på Jesus Kristus.”

Jesus är Gud, och han använder sin allmakt genom det som han talar. Genom att undervisa sina lärjungar om sitt rike gav han dem tron i hjärtat, knöt dem vid sig själv till delaktighet i den himmelska världens välsignelser. Vi människor har inget att sätta emot Jesu ord. En enda kort befallning får oss att efterkomma den.

När Jesus med uppmaningen ”Följ mig” kallade

tullmannen Levi, där han satt på sin arbetsplats, då stod denne genast upp, lämnade allt och följde honom. Luk. 5:27,28. Det gavs ingen extra tid för Levi till eftertanke eller övervägande och eget beslut.

Jesu ord har lika stor kraft oberoende av om vi redan är hans efterföljare eller inte. När det romerska vaktmanskapet kom för att ta honom tillfångna och han bara yttrade orden ”Jag är”, som Gud kallar sig själv, vek de tillbaka och föll till marken. Joh. 18:6.

Det är vår lycka att Jesus utväljer oss. Vi är från födseln på väg bort från Gud och har ingen tanke på att vända om, har varken lust eller vilja till det. Vi tror oss vara goda och göra det goda likt Saulus, som förföljde de troende. Men Jesus stannade honom på Damaskusvägen med frågan ”Varför förföljer du mig?”

Även oss tilltalar Jesus med lika stor kraft. Han kommer emot oss genom sitt skrivna ord. I det finns vår kallelse till Jesu rike, vår frälsning, vår födelse till andligt liv och delaktighet i det himmelska arvet. Där, i sitt evangelium, uppenbarar Jesus åt oss sitt val.